

[Johannes Lou.]

har udført paa dette vigtige Felt. Og endelig endnu en Bemærkning om denne Kommissions Arbejde. Man har paa Fornemmelser, at Kommissionen har gjort sig alle mulige Anstrengelser for at blive enig, inden den afgav sin Betænkning. Det forekommer mig, at noget saadant er af det onde i en Kommissionsbehandling. Ved en Kommissionsbehandling er den første Opgave at fremstille alle Problemerne, de være sig af konservativ eller radikal Natur, saaledes, at alle Principper — og i dette Tilfælde, hvor ingen af Folket, men en rent videnskabelig Komité har behandlet Sagen, havde det været dobbelt kærkomment — virkelig kommer frem i fuldt Lys — saa kunde man senere lade Rigsdagen se at blive enig om en Lov. Denne Kritik af Kommissionens Arbejde finder jeg dobbelt Anledning til at fremkomme med, idet den Særbetænkning, om jeg saa maa sige, som den tidligere Formand for Sundhedsstyrelsen giver, og som efter min Opfattelse sikkert vil blive den, der vil samle langt det største Flertal indenfor Rigsdagen, kun findes i en enkelt Sætning paa sidste Side.

Jeg siger dette, idet jeg personlig erkender, at jeg principielt er ganske enig med Kommissionen i det Resultat, den er kommet til i Betænkningen. Kommissionen stillede sig den Opgave: sociale Foranstaltninger overfor de degenerativt bestemte Personer, og efter hele Tidsaanden med dens Raab om Racehygiejne er det jo saare naturligt, at Sterilisation indgaar som et Led i disse Foranstaltninger, og derfor stillede Kommissionen følgende Spørgsmaal op til Undersøgelse: I hvilke Forhold kan man formode, at Sterilisation af en Person kan have gavnlige Betydning for denne? og Kommissionens Svar paa dette Spørgsmaal kan sammenfattes i følgende tre Punkter. *For det første:* for at afholde det paagældende Individ fra at begaa Forbrydelser, der kan antages at være seksuelt betingede. *For det andet:* for at forbedre den hele Befolkningens aandelige og legemlige Sundhed ved at sætte visse Grupper af samfundsmæssig værdiløse eller endog skadelige Individuer ude af Stand til at skabe et Afkom. I dette Punkt har vi jo hele Racehygiejnen og alle de Forhold, der knytter sig til den racehygiejniske Forskning herhjemme. Men endelig *for det tredje:* for at afskære Forplantning af Individuer, for hvis Vedkommende Forholdene giver særlig Anledning til at befrygte, at Afkommet vil være slet udstyret til Kampen for Tilværelsen, udsat

for Vanrøgt fra Ophavets Side og forudbestemt til at blive en Byrde for og en Trusel mod Samfundet. Dette tredje Punkt omfatter den store Gruppe af de socialt degenererede Individuer og deres Forhold overfor Slægten. Naar vi ser paa disse Punkter, vil vi finde, at Kommissionen overfor Punkt 1 og Punkt 3 har ment, at Sterilisation kunde virke i allerhøjeste Grad gavnligt, hvorimod Kommissionen har stillet sig fuldkommen afvisende overfor Sterilisation i Forbindelse med Punkt 2 og altsaa har stillet sig fuldstændig afvisende med Hensyn til Sterilisation i Forbindelse med Racehygiejne, og det forekommer mig, at Kommissionens Begrundelse for dette Standpunkt er ganske tilfredsstillende.

Hvis man læser Kommissionens Betænkning igennem, faar man et levende Indtryk af den uhyre Usikkerhed, der raader paa hele Kønslivets og Arveligheds-spørgsmaalets Omraade. Vi vil saaledes se, hvorledes Kommissionen pag. 23 udtaler:

„Under Indflydelse af disse Resultater paa den normale Arvebiologiske Omraade er de psykiatriske Arvelighedsanskuelser i den sidste halve Snes Aar“ — „i den sidste halve Snes Aar“, derved faar man det bedste Indtryk af, hvor nyt, hvor uprøvet det hele er —

„undergaaet ret væsentlige Forandringer“.

Pag. 24 siges der:

„Undersøgelsen af Nedarvningsforholdene indenfor Psykiatrien ud fra moderne arvebiologiske Tankegange er, som alt før nævnt, endnu langt fra afsluttet. Kun enkelte Forhold kan for Tiden betragtes som nogenlunde sandsynlige.“

Og endelig siges der pag. 26:

„Medens tidligere Epilepsien blev anset for en af de mest arvelige Sygdomme, er der nu Undersøgere, der vil reducere „Arve-Epilepsien“ til faa Procent af alle Tilfældene.“

Som man vil se: Usikkerhed paa Usikkerhed overfor hele Arvelighedsspørgsmaalet. Jeg har karakteriseret Kommissionens Arbejde som skarpt vendt mod denne Form for Racehygiejne, og jeg maa takke Kommissionen herfor. Det er jo rigtigt, at det er en Modesag, men fordi noget er en Modesag, behøver det ikke at være gavnligt, og man behøver ikke at give det sin Tilslutning, og dobbelt galt bliver det, naar denne Modesag for mange har været en Anstødssten, saaledes at de har vendt sig imod enhver Form for Hjælp til den enkelte, for